

NAVIGERING GENOM DESINFORMATION: OMAFFATANDE GUIDE

Denna guidebok har utformats inom ramen för [FERMI](#) (Fake nEws Risk Mltigator) [Projekt 101073980], ett Horizon Europe-projekt, som studerar och försöker motverka roten till spridning och konsekvenser av desinformation och falska nyheter. Guideboken är inspirerad och härledd främst från insikterna som delades under FERMI-webbinariet "A dive into the societal landscape of disinformation - Balancing between Law Enforcement and Fundamental Rights to Increase Digital Trust" som ägde rum den 23/02/2024.

Målet är att utrusta läsaren med grundläggande kunskap och resurser för att navigera i den grumliga vattnen av desinformation. Denna guidebok bör idealiskt läsas före eller efter visningen av webinarinspelningen (hittas på [FERMI hemsida](#)), och erbjuder därmed en omfattande paketlösning som ger djupgående kunskap, främjar förståelse och uppmuntrar till kritiskt engagemang med ämnet desinformation.

PARTNER

ATT FÖRSTÅ DESINFORMATION

Desinformation är ett komplext fenomen, vars komplexitet inte bara ligger i utmaningarna med att korrekt definiera desinformation, utan också i hur det manifesterar sig och påverkar samhällets sociala strukturer. Desinformation är inte ett nytt fenomen, men den digitala tekniken som används för online-desinformation har nyligen utvecklats, vilket har bidragit till att öka desinformationens påverkan i exponentiell takt. Exempelvis har strategierna för propagandatekniker och algoritmdriven förstärkning av falska berättelser på sociala medieplattformar utvecklats betydligt. I det digitala samhälle vi lever i komplicerar den intrikata väven av desinformation, missinformation och malinformation ytterligare landskapet av tillgänglig information. Betydelse bör läggas vid avsikten bakom spridningen av falsk information, eftersom detta kan vara den avgörande faktor.

Det finns subtila skillnader mellan dessa begrepp, som fokuserar på avsikten bakom spridningen. Misinformation, till skillnad från desinformation, sprids utan illvillig avsikt och kommer ofta från missförstånd eller bristande kommunikation. Malinformation å sin sida involverar spridning av sann information med avsikten att skada. Att förstå dessa skillnader och de respektive utmaningarna med att definiera och spåra desinformation är avgörande för att utveckla effektiva strategier för att mildra deras påverkan och vägleda insatserna från individer, organisationer och regeringar i att skydda informationens integritet.

DEN JURIDISKA LANDSKAPET FÖR DESINFORMATION

Att definiera desinformation inom Europeiska unionen och bortom den är förenat med utmaningar. Trots flera policydokument och försök att skapa en gemensam förståelse finns det ingen universell överenskommelse om vad som utgör desinformation.

Det som har producerats är ett antal policydokument, och i ett av dessa centrala dokument kan vi hitta en allmänt använd definition av desinformation som används i policyutvecklingsmiljön. Där definieras "desinformation som verifierbart falsk eller vilseledande information som skapas, presenteras och sprids för ekonomisk vinning eller för att avsiktligt vilseleda allmänheten, och som kan orsaka skada för allmänheten."¹ Denna brist på konsensus komplicerar inte bara juridiska och regulatoriska insatser utan kan också hindra internationellt samarbete i kampen mot dess spridning.

¹ European Commission, *Action Plan against Disinformation* (Joint Communication to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, 2018), p. 1. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/GA/TXT/?uri=CELEX:52018JC0036>

Genom att kort analysera denna allmänt använda definition av desinformation kan man se nyanserna av desinformation och svårigheterna med att spåra den och särskilja den från andra former av falskt eller vilseledande innehåll.

UTMANINGAR MED ATT LAGLIGEN DEFINIERA DESINFORMATION

Desinformation, till skillnad från andra typer av olagligt eller skadligt innehåll, är mer benägen att förväxlas med lagligt innehåll, vilket medför en risk för spill-over-effekt. Vidare är avsikten att uppnå ekonomisk vinst eller vilseleda allmänheten svår att utvärdera, och en åtskillnad måste göras mellan illvilliga aktörer inom desinformation och individer som av misstag delar falsk information. Dessutom kan dessa handlingar/avsikter i de flesta fall inte spåras tillbaka till en enda aktör, utan till en mängd olika aktörer.

Att bedöma potentialen för att orsaka skada för allmänheten i förväg, såsom att negativt påverka demokratiska processer, är verkligen utmanande. Att identifiera vad som är falskt (eller vilseledande) kräver en noggrann bedömning av kontext och omständigheter (detta kan vara särskilt utmanande online).

Dessutom kräver fastställandet av informationens falskhet eller vilseledande natur en noggrann utvärdering av kontext och omständigheter, en uppgift som blir särskilt svår i den digitala miljön. Dessa komplexiteter och bristen på konsensus i definitionen av fenomenet medför betydande svårigheter i att införa standardiserade rättsliga åtgärder för att bekämpa desinformation. I kampen mot desinformation bör skyddet av grundläggande rättigheter och demokratiska värderingar stå i centrum för dessa insatser.

Enligt artikel 51.1 i EU stadga om de grundläggande rättigheterna krävs att alla inskränkningar av de rättigheter och friheter som erkänns av stadgan måste vara lagligt fastställda, nödvändiga och proportionella, samtidigt som de respekterar kärnan i dessa rättigheter. Sådana begränsningar är endast tillåtna om de är nödvändiga för att uppnå allmänna intressen erkända av EU eller för att skydda andras rättigheter och friheter. Enligt EU-domstolen och europeiska domstolen för mänskliga rättigheter måste lagar, som inför begränsningar, vara tillgängliga, tydliga och icke-diskriminerande, och säkerställa att alla begränsningar av grundläggande rättigheter är förutsägbara och motiverade av ett legitimt allmänt intresse, såsom nationell säkerhet eller brottsförebyggande.

EUROPEISKA UNIONENS POLICY OM DESINFORMATION

Europeiska unionen har erkänt hotet som desinformation utgör, vilket har lett till utvecklingen av flera strategier för att motverka det. Betydande initiativ inkluderar "European Action Plan against Disinformation", som syftar till att stärka EU:s förmåga att identifiera och bekämpa desinformation, främja samarbete och gemensamma åtgärder samt mobilisera den privata sektorn för att uppfylla åtaganden mot desinformation och öka samhällets motståndskraft. "Code of Practice on Disinformation" har en mer riktad approach och involverar teknikföretag i ansträngningarna att minska spridningen av desinformation. Detta kan ses som en självreglerande ram, med åtaganden att bekämpa desinformation genom olika åtgärder såsom att öka transparensen, främja pålitligt innehåll och ge användarna mer makt

RISKER MED ATT REGULERA DESINFORMATION – INVERKAN PÅ GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER

Att utforma lagstiftning som effektivt bekämpar desinformation utan att kränka friheter utgör betydande utmaningar. Juridiska debatter inom EU kretsar ofta kring att identifiera tröskeln där reglerande åtgärder blir nödvändiga för att skydda allmänintressen utan att övergå till censur eller kränka rättigheter.

Desinformation kan betraktas som en form av yttrandefrihet, om än potentiellt skadlig. Behovet av att reglera desinformation korsar grundläggande friheter och integritetsfrågor. Att begränsa desinformation enligt den Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna (ECHR) och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna (EUCFR) kräver en känslig balans för att undvika intrång på rätten till yttrandefrihet, vilket endast är tillåtet för legitima allmänna intressen. Dessa försök medför dock betydande risker, inklusive potentialen för breda eller vaga definitioner som orättvist begränsar lagligt tal, vilket leder till en avskräckande effekt där individer självcensurerar av rädsla för sanktioner.

Vidare kan brottsbekämpande myndigheters insatser för att upptäcka desinformationsaktörer för brottsförebyggande eller utredande syften påverka integritets- och dataskyddsrättigheter. EU skyddar starkt dessa rättigheter enligt den allmänna dataskyddsförordningen (GDPR) och direktivet om brottsbekämpning, vilket väcker oro kring massövervakning och oproportionerlig tillgång till och lagring av data. Denna övervakningsrisk, särskilt när det gäller känslig information som politiska åsikter eller religiösa övertygelser, förvärrar ytterligare den avskräckande effekten på yttrandefriheten och understryker det komplexa samspelet mellan att skydda allmänna intressen och att skydda individuella rättigheter.

KONSTEN ATT HITTA BALANSEN: ATT NAVIGERA DESINFORMATIONSBEKÄMPNING OCH GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER

EU-lagen reglerar inte direkt desinformation, men Digital Services Act (DSA) syftar till att mildra det genom samarbete mellan online-plattformar, sökmotorer och offentliga myndigheter. Mycket stora online-plattformar, Very Large Online Platforms (VLOPs) och mycket stora sökmotorer- Very Large Search Engines (VLOSEs) är skyldiga att bedöma systemiska risker, särskilt de som påverkar samhällsdebatten och den allmänna säkerheten, samt att genomföra nödvändiga riskminsknings åtgärder. Detta inkluderar att prioritera svar till "trusted flaggers", som kan vara rättsliga myndigheter. Det finns dock utmaningar, såsom bristen på en enhetlig EU-definition av desinformation, vilket lämnar VLOPs och VLOSEs med betydande handlingsutrymme när det gäller att anta åtgärder för att mildra problemen och använda automatiserade modereringsverktyg. Detta väcker i sin tur frågor om grundläggande rättigheter, inklusive nödvändigheten och proportionerligheten i åtgärder som kan begränsa dessa rättigheter. Regleringen av innehållsmässig moderation mellan offentliga och privata enheter måste säkerställa respekt för grundläggande rättigheter, inkludera transparens och rättvisa i åtgärder för att ta bort innehåll. Dessutom är det väsentligt att etablera en oberoende tillsynsmekanism för att balansera samarbetet kring innehållsmässig moderation och skydda mot kränkningar av grundläggande rättigheter.

Brottsbekämpande myndigheter bör hantera desinformation inom lagens ramar, samtidigt som de upprätthåller grundläggande rättigheter och demokratiska värderingar. Förbättrad skydd av känsliga personuppgifter är ett avgörande steg med tanke på den intrusiva potentialen hos övervakningsteknologier. Alla åtgärder för att bekämpa desinformation måste vara tydliga och förutsägbara för att förhindra övertramp, med en etablerad, om än indirekt, koppling till de legitima mål de syftar till att uppnå, vilket säkerställer proportionalitet i förhållande till hotets allvar.

DEN BREDARE SAMHÄLLSPÅVERKAN AV DESINFORMATION

Som det analyserats ovan, är en av de främsta utmaningarna vi står inför med fenomenet desinformation från början, att etablera en enhetlig definition av desinformation. Denna svårighet att definiera desinformation härrör från de olika metoderna genom vilka information kan förvrängas för att vilseleda, bortom själva innehållet. Därför krävs en mer nyanserad förståelse av desinformation.

Desinformation är en betydande kraft som bidrar till det som alltmer kallas 'informationsstörning'. Informationsstörning omfattar en rad komplikationer relaterade till hur information skapas, delas och tas emot särskilt i den digitala tidsåldern. Den karakteriseras av spridningen av missinformation, desinformation och malinformation.

Informationsstörning är inte bara en teknisk fråga utan också en samhällsfråga som innefattar exploatering av känslomässiga och psykologiska sårbarheter. Kärnan i desinformation ligger i avsikten att försvaga informationssfären genom olika medel, inte bara genom spridning av falskt innehåll utan också genom det som lämnas osagt. Desinformationens negativa påverkan på samhället är inte nödvändigtvis själva innehållet eller lögnen i sig utan förmågan att sprida sig och bli inbäddad i den offentliga diskursen.

Desinformation når in i journalistikens område, där mediehantering och redaktionella utelämnanden kan forma narrativ och därigenom påverka allmänhetens åsikter. Desinformationens påverkan är djupgående, eftersom den inte bara begränsar sig till den omedelbara effekten av falska narrativ, utan även inkluderar den långsiktiga erosionen av samhällets förtroende. Om samhällen upprepade gånger exponeras för manipulerat innehåll undermineras själva grunden för informerad dialog, vilket kan få en ripple-effekt på allmänna konsensus och uppfattningar.

Desinformation kan utgöra direkta hot mot demokratin genom att manipulera valprocesser, sprida falska narrativ om offentliga personer och påverka medborgarnas uppfattning om regeringar. Indirekt kan det leda till säkerhetsproblem genom att sprida falsk information om hälsokriser eller stimulera våldsamma handlingar och beteenden.

JOURNALISTIK, MEDIA OCH DEN OFFENTLIGA DISKURSEN

Den digitala tidsåldern har påverkat journalistiken och mediakonsumtionen på ett betydande sätt. Vi observerar en förskjutning mot sociala medier som den primära nyhetskällan, vilket i sin tur har lett till en kris för traditionella medieaffärsmodeller och en osäker situation för många medieorganisationer. Uppkomsten av sociala medier som

den främsta nyhetskällan har också ökat konkurrensen om publikens uppmärksamhet, ofta till priset av journalistisk integritet. Som respons antar journalister och medieorganisationer nya strategier för att bekämpa desinformation, inklusive faktakontroller och undersökande journalistik. Dessutom rapporteras det om en växande trend av nyhetsundvikande, vilket indikerar ett samhälleligt utmattningstillstånd med den nuvarande informationsöverbekäftningen. Denna undvikande är oroande och utmanar inte bara journalistiken utan även själva grunden för demokratiskt engagemang och politisk delaktighet.

BEKÄMPA DESINFORMATION: EN MÅNGFALDIG ANSATS

Det rättsliga och samhälleliga ramverket för att hantera desinformation är ett utvecklande landskap som speglar den pågående kampen att navigera mellan teknologi, lag, grundläggande rättigheter och demokratiska värden i den digitala eran. Miljön där desinformation frodas är komplex och utnyttjar de underliggande sårbarheterna inom samhällen. Desinformation existerar inte i ett vakuum; dess strategier är utformade för att identifiera och förstärka samhälleliga sårbarheter och klyftor, oavsett om de är politiska, ekonomiska, kulturella eller andra. Genom att återspegla och förvärpa befintliga fördomar och ojämlikheter finner desinformation bördig mark. Det finns en samverkan mellan offline- och online-sårbarheter, och därför måste bekämpningsinsatser adressera båda områdena för att vara effektiva.

SAMARBETEN OCH FRAMTIDA RIKTNINGAR

Teknologin underlättar visserligen spridningen av desinformation, men erbjuder också verktyg för att bekämpa den. Artificiell intelligens och maskininlärningsalgoritmer kan upptäcka och flagga olika former av desinformation med ökad noggrannhet. Emellertid väcker beroendet av teknologi för att filtrera innehåll etiska frågor om censur och risken för partiskhet i beslutsfattande med algoritmer. Effektiva tillvägagångssätt för att motverka desinformation måste därför operera vid skärningspunkten mellan digital och samhällelig motståndskraft. Detta indikerar att behovet av mediekunskap, kritiskt tänkande och faktakontroller är avgörande för att bygga en insiktsfull och välinformerad digital medborgarskår.

Att hantera komplexiteten i desinformation kräver en mångfacetterad ansats. Det kräver en "helhetsansats" där samordnade insatser kommer från olika nivåer av samhället och från både den offentliga och privata sfären, inklusive regeringen, teknikföretag, civilsamhället och medierna. Kravet på identifierings- och medvetenhetshöjande

åtgärder, konceptuell tydlighet kring förtroende och tillförlitlighet samt skräddarsydda svar på olika aspekter av desinformationsutmaningen växer ständigt.

Samtidigt, även om reglering är viktig, bör det finnas en fin balans mellan att genomföra reglerande åtgärder för att bekämpa desinformation och att säkerställa att sådana åtgärder inte begränsar yttrandefriheten eller leder till överdriven statlig kontroll över media och information. Vi måste förlita oss på samarbets- och samordningsinsatser som sätter utbildning, robust journalistik och mediekunskap samt etiskt inriktade rättsliga ramverk i främsta ledet om vi vill främja ett motståndskraftigt informationsekosystem inom våra samhällen.

TYDLIGA ANVISNINGAR FRAMÅT

Det utmanande landskapet av desinformation kommer att fortsätta att utvecklas i takt med teknologiska framsteg. Därför är det avgörande att investera i utbildning såväl som i innovation inom upptäckten av desinformation, för att mildra dess påverkan. Att hantera desinformation är en pågående process som kräver anpassningsförmåga, reflektion, samarbete och ett ständigt åtagande att upprätthålla grundläggande rättigheter och demokratiska värderingar.

När vi reflekterar över den kollektiva resan genom insikterna från FERMI-webbinariet och detta dokument, kan vi bara understryka vikten av samarbetsinsatser för att upprätthålla informationens integritet. Det är tydligt att bygga digitalt förtroende och bekämpa desinformation kräver en samordnad insats på olika nivåer och från alla sektorer i samhället. Att förstå och bekämpa desinformation handlar inte bara om reglerande åtgärder, utan handlar också i hög grad om att främja en informerad och kritisk allmänhet som är kapabel att urskilja "sanning" i informationsöverflödets tidsålder.

AVSLUTANDE ORD

Detta dokument har producerats av [Convergence](#) som den utsedda partner inom samhällsvetenskap och humaniora (SSH) för FERMI och uppgiftsledare för "Träningsaktiviteter för alla: Öka förståelse och digitalt förtroende" och är en del av träningspaketmaterialet som kompletterar de respektive träningsaktiviteterna som genomförts under projektet. Specifikt har detta dokument utarbetats efter FERMI-webbinariet "A dive into the societal landscape of disinformation - Balancing between Law Enforcement and Fundamental Rights to Increase Digital Trust" som ägde rum den 23/02/2024. Syftet med träningsaktiviteten/webbinariet var att öka förståelsen för desinformation och digitalt förtroende. Två välrenommerade gästtalare presenterade sina insiktsfulla åsikter och forskning. Den första gästtalaren, Flavia Giglio, fokuserade på

sin juridiska forskning om EU rättsliga ramverk för desinformation och de huvudsakliga utmaningarna för grundläggande rättigheter vid antagande och genomförande av motåtgärder mot detta. Ämnet berikades ytterligare av den andra gästtalaren, Carme Colomina, En expert inom kommunikation, säkerhet och geopolitik, som gick bortom FERMI:s sammanhang för att utforska det bredare spektrumet av det samhälleliga landskapet av desinformation.

Denna slutliga version av dokumentet har redigerats av Convergence baserat på information och material hämtat från FERMI-webbinariet "A dive into the societal landscape of disinformation - Balancing between Law Enforcement and Fundamental Rights to Increase Digital Trust".

MER ATT LÄSA

Detta avsnitt kan fungera som en värdefull resurs för dem som vill fördjupa sin kunskap om fenomenet desinformation. Observera att dessa endast är några exempel på förslag och referenser bland många, huvudsakligen hämtade från sammanhanget av FERMI-webbinarier samt relevanta lagar, initiativ och dokument som överensstämmer med och/eller relaterar till Europeiska kommissionens riktlinjer.

- Bontcheva, Kalina, et al. *Balancing act: Countering digital disinformation while respecting freedom of expression*. Geneva, Switzerland: United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (2020).
- Charter of Fundamental Rights of the European Union. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:12012P/TXT>
- Colomina, Carme and Sánchez Margalef, Héctor, *Othering and Belonging in a Europe in crisis: narratives, identities, and the New-Old divide*. Democracy & Belonging Forum, 2022
- Colomina, Carme, et al., *The impact of disinformation on democratic processes and human rights in the world*. Brussels: European Parliament (2021): 1-19.
- Council of Europe, *Information Disorder: Toward an interdisciplinary framework for research and policymaking*, Available at: <https://www.coe.int/en/web/freedom-expression/information-disorder>
- Council of the European Union, Council conclusions on Complementary efforts to enhance resilience and counter hybrid threats, 14972/19, 2019. Available at: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14972-2019-INIT/en/pdf>
- Council of the European Union, Council conclusions on strengthening resilience and countering hybrid threats, including disinformation in the context of the COVID-19 pandemic, 14064/20, 2020. Available at: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14064-2020-INIT/en/pdf>
- Directive (EU) 2016/680 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data by competent authorities for the purposes of the prevention, investigation, detection or prosecution of criminal offences or the execution of criminal penalties, and on the free movement of such data, and repealing Council Framework Decision 2008/977/JHA (Law Enforcement Directive).
- European Commission, Action Plan against Disinformation (Joint Communication to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, 2018).
- European Commission, Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on Tackling online disinformation: a European Approach, COM/2018/236 final, 2018. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52018DC0236>

- European Commission, Directorate-General for Communication, (2019) Action Plan against disinformation : report on progress. Publications Office. Available at: <https://data.europa.eu/doi/10.2775/18729>
- European Commission, Joint Communication to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on Action Plan against Disinformation, JOIN(2018) 36 final, 2018. Available at: https://eeas.europa.eu/sites/default/files/action_plan_against_disinformation.pdf
- European Commission, Tackling online disinformation, 2021. Available at: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/tackling-online-disinformation>
- European Convention of Human Rights (ECHR), Available at: https://www.echr.coe.int/documents/d/echr/convention_ENG
- European Union, *Charter of Fundamental Rights of the European Union*, Official Journal of the European Communities, 2000. Available at: https://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_en.pdf
- European Union, *The Strengthened Code of Practice on Disinformation* (European Union, 2022). Available at: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/2022-strengthened-code-practice-disinformation>
- Flore, M., *Understanding Citizens' Vulnerabilities: From Disinformation to Hostile Narratives*, EUR 30029 EN, Publications Office of the European Union, Luxembourg, 2020, ISBN 978-92-76-14307-9, doi:10.2760/276141, JRC118914. Available at: <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC118914>
- Giglio, Flavia. Moderation of illegal content and social media scraping. Privacy and data protection constraints in the processing of publicly available data by law enforcement authorities. *i-Lex-Rivista di Scienze Giuridiche, Scienze Cognitive e Intelligenza Artificiale* 16.2 (2024): 17-33.
- Kalina Bontcheva and Julie Posetti (eds). *Balancing Act: Countering Digital Disinformation While Respecting Freedom of Expression*. Broadband Commission Research Report on Freedom of Expression and Addressing Disinformation on the Internet 2020. Available at: https://www.broadbandcommission.org/Documents/working-groups/FoE_Disinfo_Report.pdf
- Proposal (COD) 2021/0106 for a Regulation of the European Parliament and of the Council laying down harmonised rules on artificial intelligence (Artificial Intelligence Act) and amending certain Union legislative acts. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A52021PC0206>
- Regulation (EU) 2016/679 of the European parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation) (GDPR). Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679>

The European Commission has developed a number of initiatives to tackle disinformation:

- the Communication on ‘tackling online disinformation: a European approach’ is a collection of tools to tackle the spread of disinformation and ensure the protection of EU values;
- the Action plan on disinformation aims to strengthen EU capability and cooperation in the fight against disinformation;
- the European Democracy Action Plan develops guidelines for obligations and accountability of online platforms in the fight against disinformation;
- The 2018 Code of Practice on disinformation was the first time worldwide that industry has agreed, on a voluntary basis, to self-regulatory standards to fight disinformation. It aimed at achieving the objectives set out by the [Commission's Communication presented in April 2018](#)
- the COVID-19 disinformation monitoring programme, carried out by signatories of the Code of Practice, acted as a transparency measure to ensure online platforms’ accountability in tackling disinformation.
- European Digital Media Observatory (EDMO) is an independent observatory bringing together fact-checkers and academic researchers with expertise in the field of online disinformation, social media platforms, journalist driven media and media literacy practitioners
- the [Strengthened Code of Practice on Disinformation](#), signed on 16th June 2022, brings together a wide range of players to commit to a broad set of voluntary commitments to counter disinformation